

jeg tror, at baade den højtærede Statsminister i sin Forelæggelsestale og det ærede Medlem Hr. Rode i sin Tale i Gaar har lagt i dette, om Ordet „Højnelse“ findes der eller ikke, en Betydning, som ikke tillkommer denne Omstændighed. Jeg tror nemlig, at naar dette Lovforslag vedtages, vil det ikke være længe, inden Begivenhederne længt stiller det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Rode indtager, i Skygge. Jeg nærer den Opfattelse, at vi i Løbet af kort Tid vil have naaet op i Nærheden af Pari, og saa ønsker jeg, inden dette bliver til Lov, at vide, om man saa tænker sig straks at skride til Guldindløselighed. For Stillingen er nemlig den ude i Befolkningen, at man siger som saa: Lad os endelig komme igennem dette, lad os blive færdige dermed — og man nærer den Opfattelse, at hvis vi endelig kommer op i Højden, op imod Pariteten, saa vil vi samtidig faa Guldindløselighed, og dermed skulde saa den Usikkerhed, der præger Erhvervslivet som Følge af Kronens Svingninger, forsvinde. Jeg haaber, at det Udvalg, der faar med denne Sag at gøre, vil drage Omsorg for at faa klarat dette ene Spørgsmaal til Oplysning for Befolkningen: Hvornaar kan man tænke sig Guldindløselighed og stabile Forhold paa ny indtræde paa Valutamarkedet? Er det en Ting, der ligger langt ud i Fremtiden, eller er det noget nær forestaaende, i Tilfælde af at man skulde gaa op i Pari? Jeg tror, det har Betydning at faa det Spørgsmaal klarat, thi der er ingen Tvivl om, at der i Befolkningen hersker en stor Misforstaaelse, en Opfattelse, som ikke deles af alle dem, der i øvrigt kunde tænke sig at medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse.

**Drachmann:** Jeg tror ikke, man protituerer sig i Offentlighedens Omdømme, naar man aabent vedgaar, at man ikke kan overse Konsekvenserne af det foreliggende Lovforslag, og navnlig ikke, efter at man i Dag har hørt den højtærede Statsministers Tale. Thi efter denne Tale forekommer det mig, at Haabet om, at Stabilitet, alt-saa Sikkerhed, skulde kunne naas gennem dette Lovforslag, maa betegnes som ret illusorisk. Den højtærede Statsminister sagde meget aabent, at det kunde man ikke naa, det kunde man ikke vente af dette Lovforslag, og man saa unægtelig for sig i Aanden en Fortsættelse af de hittidige Svingninger, maaske endda forstærket i en ubehagelig Grad. Den højtærede Statsminister fremdrog til Støtte for sit Standpunkt, at det var ønskeligt, at Rigsdagen bevarede sin Frihed i Valutaspørgsmaalet.

Det er selvfølgelig principielt rigtigt, men jeg tror, at saaledes som Kravene i Øjeblikket kommer udefra, baade fra Erhvervslivet og fra hele vort Samfund, samler disse Krav sig i Kravet om en Sikkerhed, en Holdbarhed, foreløbig eller definitivt, det lader jeg staa hen. Men i alt Fald om nu at faa fast Grund under Fødderne.

Af de Udtalelser, der er faldet i dette høje Ting, navnlig de Udtalelser, der er faldet i Dag, ser man, hvor vanskelig hele Situationen nu er blevet, og jeg tror ikke, jeg risikerer at faa megen Modsigelse, naar jeg fremhæver, at Rigsdagen i og for sig er bragt i en Tvangssituation gennem den Udvikling, der er gaaet for sig. Jeg kan ikke se bort fra, at hvis man havde fulgt vort Raad, vor Henstilling i Sommer om paa det Tidspunkt at tage en virkelig dybt-gaaende Drøftelse af Valutaproblemet, som vi allerede saa udvikle sig saa konsekvensrigt den Gang, havde man kunnet spare sig mange af de Bekymringer, som nu kommer frem, og da havde det været paa sin Plads at drøfte meget af det, man nu kan sige kommer for sent frem. Jeg kan, navnlig overfor Forslaget fra radikal Side, ikke se, naar man den Gang henskød den endelige Drøftelse af Ordningen til den berømte Oktober Maaned, som senere blev til November, at man saa egentlig kan forsvare det overfor vort Krav den Gang om at tage Stillingen op til Drøftelse og komme til en definitiv Ordning i Sommer. Thi jeg kan, uden at komme dybt ind paa den Tanke, det ærede Medlem Hr. Rode gjorde sig til Talsmand for, egentlig ikke se, at der er større Chance for at bevare Guldindløselighed ved de 90 eller 91 end ved de 100. Men det er netop for at faa klarat dette sidste Spørgsmaal, at jeg ønsker at stille et Par Spørgsmaal, som jeg mener det ganske nødvendigt at faa klarat under Sagens Gang i det Udvalg, hvori Forslaget antagelig havner.

Jeg gaar i saa Henseende tilbage til de Spørgsmaal, jeg tillod mig at rejse under den Tale, jeg holdt ved Behandlingen af Finansloven den 29. i forrige Maaned. Da omtalte jeg Valutaproblemet, og jeg fremhævede der, at naar der er Tale om Pari og Guldindløselighed, savner Offentligheden i en ganske forbavsende Grad Orientering i disse Begreber. Jeg nævnte den Gang, at Offentligheden har intet hørt om Guldindløseligheden, om dens Nærhed og de nærmere Vilkaar for den, og jeg rettede Spørgsmaal til den højtærede Regering om, hvorledes Nationalbanken og Regeringen bedømte Situationen, hvorledes Vilkaarene